

нашъ въ мнозина ѿ нихъ
Кръ : Защо то попадаха
(мертви) въ постънѧ та.

6 Я тѧ (ракоты) въдсъхъ
примѣри за насъ, за да не
пожелаемъ ние злѣто, какъ
вото оно го пожелаха.

7 Нито ѹдилопоклонници
възвайтъ, каквото (що въ-
дъхъ) нѣкои ѿ нихъ : какъ
вото що є писано: сѣдаха
людеи те да гдѣтъ и да пі-
ятъ, и станаха да гряатъ.

8 Нито да въдствуваме,
каквото нѣкои ѿ нихъ
въдствоваха, и паднаха
(мертви) въ єдинъ денъ
двадесетъ и три хиляди.

9 Нито да искъшаваме
Христъ, каквото нѣкои ѿ
нихъ искъшиха, (Бга) и по-
гинаха ѿ змийте.

10 Нито роптѣте, каквото
нѣкои ѿ нихъ роптаха, и
погинаха ѿ всегдѣтилиша
(аггль).

11 Я сички тетія (ракоты)
се слѣдѣваха съ нихъ като
примѣръ (за насъ): и напи-
саны въдсъхъ за наущеніе
намъ, който достигнѫме
послѣдни тѣ времена.

12 Заради това, който мы-
сли че стой, нека се върди
да не падне.

13 Друго искъшеніе юще
не въ є постигнадо, ѿ свѣтъ
человѣческо: но вѣренъ є
Бгъ, който не ще давашъ
стѣни да се искъши пѣвеце

ѿ кѣлкото мѫжетъ но (зѣ-
едио) съ искъшението ще
да ви даде и способъ за
да можете да претърпите.

14 Тогу ѡди, брати мои
възлюбленни, вѣгайте ѿ
ѹдилославленіе то.

15 Изви го говоримъ като
на разѣмни, и разсѫдете във
сами това щото го говори-
мъ.

16 Чаша тана благословѣ-
ніе то, коѧто благословля-
ваме, не є ли причащеніето
на-крайта Христова; хлѣбо,
когото предомаляваме, не є
ли причащеніе то на-тѣло
то Христово;

17 Понеже хлѣбо є єдинъ,
и ние мнозина та сме єдно
тѣло: защото сички тѣ се
причащаваме ѿ єдината
хлѣбъ.

18 Поглѣдайте на Іерархи-
тане тѣ по плости: който
гдѣтъ ѿ жертьта, не са
ли причастници на-жертько-
приношеніе то;

19 Що говоримъ прочее
(това ли), защо ѹдило є
нѣщо; или жертьта (ко-
ѧто се приноси) на ѹдили
те значи нѣщо;

20 Нетова: но (говоримъ)
защо сичко то щото при-
носатъ на жертьта тѣлъчи-
ци тѣ, приносатъ го на бѣ-
сове тѣ, а не на Бга; а не
искамъ да имате сообѣщеніе
съ бѣсове тѣ.